

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.325/2018/13.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke
é dr. Csernay Krisztina előadó bíró
. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Lakatos Péter ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Hargitai Emil ügyvéd

A per tárgya: prémium megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.262/2018/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.315/2017/18.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.262/2018/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.315/2017/18. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.700.000 (egymillió-hétszázezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az 1.210.800 (egymillió-kettőszáztízezer-nyolcszáz) forint elsőfokú, az 1.614.400 (egymillió-hatszáztizennégyezer-négyszáz) forint másodfokú és a 2.018.000 (kettőmillió-tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1974. szeptember 2-ától állt a ... Részvénytársaság (... Zrt.) alkalmazásában. 2004. december 8-án a

... Zrt., mint jogelőd munkáltató és az alperes, mint jogutód munkáltató együttműködési megállapodást kötöttek, amelynek alapján 2005. január 1-jétől jogutódlásra került sor.

- [2] Az alperes 2004. december 22-ére egyeztető tárgyalást kezdeményezett ..., ..., ... és ... leendő régióvezetőkkel a részükre felajánlott munkakör feltételeiről. A megbeszélésről - amelyen az alperes részéről ... ügyvezető, ... gazdasági igazgató és ... felügyelő bizottsági tag és résztulajdonos vett részt - ... által 2012. február 3-án ellenjegyzett emlékeztető szerint a jelenlévő felek abban állapodtak meg, hogy a régióvezetők személyi alapbére havi bruttó 400.000 forint, valamint a karbantartási régiók összességében teljesülő veszteségmentes gazdálkodás esetén „plusz” bérjellegű juttatás, évi két alkalommal történő elszámolással.
- [3] A leendő régióvezetők 2005. január 1-jén kelt munkaszerződesei értelmében az érintettek határozatlan időre, vezető I. besorolással bruttó 400.000 forint személyi alapbér ellenében kerültek alkalmazásra az alperesnél, amely mellett a Kft. Prémium Szabályzata értelmében prémiumra is jogosultak voltak. A régióvezetők 2006. júniusig a személyi alapbérük 65 %-ának megfelelő prémiumban részesültek, ezt követően azonban számukra ezen a jogcímen kifizetésére nem került sor.
- [4] Az alperes a 2005. január 6-án kelt levelében ...t tájékoztatta arról, hogy a 2003. december 6-án kiadott, a vezető állású munkavállalókra vonatkozó Prémium Szabályzatot 2004. december 31-ei hatállyal visszavonta.
- [5] ... nyugdíjba vonulását követően az észak-keleti karbantartási régió vezetését a felperes vette át. A peres felek között 2006. augusztus 29-én kelt munkaszerződés módosítása értelmében a felperes 2006. szeptember 1-jétől töltött be régióvezetői munkakört havi 440.000 forint személyi alapbér ellenében azzal, hogy a munkáltató prémium szabályzata értelmében prémium illeti meg. A felperes munkabére 2008. január 1-jétől 480.000 forintra emelkedett. Az alperes a felperes részére 2006. szeptember 1. napját követően prémiumot nem fizetett.
- [6] A felperes és ... 2008. november 5-én a Kollektív Szerződés 47. §-ára hivatkozással levélben egyeztetést kezdeményezett a 2006. évi prémium megállapítása és folyósítása érdekében, amelyre azonban az alperes nem válaszolt. 2010. július 14-én és szeptember 9-én egyeztető tárgyalás megtartására került sor, ahol az alperes a prémium kifizetés elmaradásának okaként a prémium szabályzat 2005. évi visszavonására, másrészt pedig a taggyűlés határozatának hiányára hivatkozott. Az egyeztetésről 2011. február 16-án készült emlékeztető.
- [7] A régióvezetők - köztük a felperes is - 2011. október 18-án ismételt igényt terjesztettek elő az alperesnél a prémium kifizetése iránt, amelyet követően 2011. november 4-én egyeztetésre került sor. Az alperes ügyvezetője az egyeztetésről készült emlékeztető aláírását megtagadta, egyidejűleg kinyilatkoztatta,

hogy a régióvezetők elmaradt prémium kifizetése iránti igényének teljesítését az alperesi társaság elutasítja.

- [8] A felperes munkaviszonya az alperesnél a 2011. november 14-én kelt felmondása alapján 2011. december 31-én megszűnt.
- [9] A felperes a régióvezető társaival együtt 2012. augusztus 28-án ügyvédi felszólító levelet küldött az alperesnek a prémiumszabályzat alapján őket megillető prémium kamatokkal történő megfizetése iránt, amelyet az alperes jogi képviselője a 2012. szeptember 11-én kelt válaszlevelében utasított el.
- [10] A felperes és a vele azonos beosztásban álló régióvezetők által prémium megfizetése iránt indított perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 42.M. 5084/2012/36. számú ítéletével az alperest a kereset szerint marasztalta. Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. április 13-án kelt 6.Mf.680.150/2016/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, az előtte folyó eljárást megszüntette és a felperes tekintetében elrendelte a keresetlevél áttételét a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [11] A felperes a pontosított keresetében 2006. szeptember 1. és 2011. december 31. napja közötti időszakra vonatkozóan 64 hónapra havi 400.000 forint összeggel számítottan - levonva a nem rendszeres jövedelem jogcímén kifizetett 5.420.000 forintot - 20.180.000 forint és ezen összeg 2010. január 1-től számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Prémiumigényét már nem a prémiumszabályzatra, hanem a 2004. december 22-ei megbeszélésen történt megállapodásra alapította és arra hivatkozott, hogy az abban meghatározott prémiumfeltétel - a karbantartási régiók összességében teljesülő veszteségmentes gazdálkodása - rá is vonatkozott. A megállapodás szerinti objektív feltétel teljesült, a munkáltató pedig nem kötötte ki, hogy a prémium kifizetése a feltétel teljesülése esetén is diszkrecionális jogkörébe tartozik, ezért a prémiumra jogosult. Érvelése szerint a 2008. november 8-ai, a 2011. október 11-ei levelek, a 2010. évi két külön egyeztetés, valamint a 2012. augusztus 8-ai felszólító levélre tekintettel az igénye nem évült el.
- [12] Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen - a keresetindítási határidő elmulasztása miatt - a per megszüntetését, másodlagosan a felperes keresetének elutasítását kérte, annak összeegyeztetését azonban nem vitatta.
- [13] Hivatkozott arra, hogy az alperesi társaság bérstruktúrája alapján a menedzsment és a régióvezetőknel magasabb beosztású munkavállalók bére sem érte el a felperes által igényelt 800.000 forintot. 2005 - 2011-ig az alperesi társaságnál nem volt érvényes prémium szabályzat, ezért prémium kifizetése a felső vezetők részére nem történt. A felperes munkaszerződése csupán a premizálás lehetőségét tartalmazza, erre vonatkozó munkáltatói kötelezettségvállalást

azonban nem. Álláspontja szerint a felperest prémium akkor illette volna meg, ha az alperesnél lett volna érvényes prémium szabályzat, illetőleg a munkáltató által egyoldalúan megállapított prémium kiírás. A felperes a prémium követelését egyébként sem a prémium szabályzatra, hanem egy megállapodásra alapította, azonban a munkaszerződés alapján csupán a prémium szabályzat alapján illette volna meg prémium.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [14] A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 6.M.315/2017/18. számú ítéletével kötelezte az alperest 20.180.000 forint és ezen összeg 2010. január 1-jétől a kifizetésig számított késedelmi kamata, továbbá 1.022.860 forint perköltség és 1.210.800 forint elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.
- [15] Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.M.5084/2012. számon lefolytatott perben beszerzett bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette és a tényállást, valamint döntését a Pp. 206. § (1) bekezdésének alapján mérlegeléssel hozta meg
- [16] Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a régióvezetők és az alperes közötti megállapodás tartalmát - amelynek bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes terhére esett - az erről készült emlékeztetőn kívül közvetlenül az alapper felpereseinek egyező perbeli előadása, valamint ... tanúvallomása, közvetetten pedig ... tanúvallomása támasztotta alá. ... ügyvezető tanúvallomásában ugyan nem erősítette meg a megállapodásban foglaltakat, azonban nyilatkozatával szemben a bíróság az alapper felpereseinek állítását fogadta el. Ennek alapján megállapította, hogy az alperesi kft. a leendő régióvezetőkkel szemben elvárásként fogalmazta meg a karbantartási régiók összességében teljesülő veszteségmentes gazdálkodását és ettől tette függővé az úgynevezett „plusz” juttatás kifizetését, amelyet tartalma szerint prémium kitűzésnek kellett tekinteni figyelemmel arra, hogy annak megvalósulása a régióvezetők többlet teljesítményétől, tevételes aktív magatartásától függött. A közigazgatási és munkaügyi bíróság érvelése szerint a munkáltató és a régióvezetők prémium kifizetésében való megállapodását támasztja alá az a körülmény is, hogy a felperes - prémium szabályzat állítólagos visszavonása után - 2006. augusztus 29-én kelt munkaszerződése is rögzítette, hogy a felperest prémium illeti meg.
- [17] A prémium feladat teljesítését a felperes az alapperben 24/F/5. sorszám alatt csatolt éves taggyűlési beszámolók alapján készített táblázat - alperes által sem vitatott - adataival igazolta.
- [18] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Mth.) 2. § (1) bekezdése és 16. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: régi Mt.) 11. § (1), (2) és (4)

bekezdése alapján vizsgálta a felperesi igény elévülését is, amelyet álláspontja szerint az alpereshez intézett felszólítások és a felek között lefolytatott egyeztetések megszakítottak. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperest összességében a felperes kereseti kérelmének megfelelően marasztalta.

- [19] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Debreceni Törvényszék a 2.Mf.20.262/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában eljárási jogszabálysértés nélkül használta fel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által felvett bizonyítás anyagát.
- [20] A törvényszék érvelése szerint a felperes munkaszerződése szó szerinti egyezőséget mutat a további három régióvezető munkaszerződésével, ezért a 2004. december 22-én történt megbeszélés, illetőleg az erről készült emlékeztetőben foglaltak hatálya a felperesre is kiterjedt. A felperes az egyeztetésen részt vevő ... munkakörét vette át, ezért díjazása körében is az emlékeztetőben foglaltak voltak az irányadók. Mindezt ... tanúvallomása is alátámasztotta, akinek vallomása szerint a felperes a munkakört ugyanazokkal a feltételekkel vállalta el, mint elődje,
- [21] A törvényszék értékelése szerint az alperes által az emlékeztetőben foglalt nyilatkozat a munkáltató egyoldalú jognyilatkozata, így arra sem az Mt. 7. § (6) bekezdése, sem a 10. §-a nem volt alkalmazható, míg az Mt. 76. § e körben egyáltalán nem volt értelmezhető.
- [22] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy a perbeli időszakban hatályban lévő prémium szabályzatnak a jelen per elbírálása szempontjából nem volt jelentősége, mivel a felperes a követelését a 2004. december 22-ei emlékeztetőben foglaltakra alapította, amely megállapodás tartalmát - az alperes fellebbezési előadásával szemben - a tanúvallomások teljes körűen igazolták. A törvényszék hangsúlyozta, hogy a jelen perbeli tényállás mellett az alperesi munkáltató a prémium kifizetés feltételeként nem a 2003. május 6-ai prémium szabályzatba foglalt alkalmazását írta elő, hanem a régióvezetőknek ettől eltérő követelményeket állított fel, amelyeket a felek által aláírt emlékeztetőben rögzítettek. A felperes a prémium feltételeit teljesítette, ekként az elsőfokú bíróság által meghatározott összegben jogosultságot szerzett a juttatásra.
- [23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a per elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy más vezető beosztású dolgozók az alperesnél milyen jövedelemmel rendelkeztek, minthogy ők az emlékeztetőben meghatározott személyi körbe nem tartoztak bele. Ebből következően az sem volt releváns, hogy más munkavállalók részesültek-e prémiumban az egyébként hatályon kívül nem helyezett 2013. május 6-ai prémium szabályzat alapján.
- [24] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a - a többszöri felszólítás miatt - a felperes igénye nem

évült el.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [25] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének teljes elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 6. § (2) bekezdésébe, 76. § (2) bekezdésébe, valamint 8. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő, mivel a felperes az igényét egy olyan szóbeli megállapodásra alapítja, amely érvénytelen és semmis, továbbá a felperes igénye az Mt. 7. § (3) bekezdése szerint elévült.
- [26] Az alperes érvelése szerint a jogerős ítélet iratellenes megállapításával ellentétben a 2004. december 22-ei tárgyalásról felvett emlékeztető nem ezen a napon, hanem hét évvel később, 2011. február 14-én készült, továbbá azt a résztvevő felek nem közösen, hanem a leendő régióvezetők egyoldalúan készítették el.
- [27] Az alperes nem vitatta, hogy leendő régióvezetők a munkáltatóval egyeztetést tartottak a 2005. január 1-től megkötendő munkaszerződés előtt, azonban e megbeszélésről írásos anyag nem készült, az ott megfogalmazott szóbeli igények és megállapodások – az írásbeliség elmulasztására tekintettel – azonban semmisek. Az alperes vezetői 2004. december 22-én az egyeztető tárgyalás eredményeként átadták a munkaszerződések tervezeteit, amelyet a leendő régióvezetők változtatás nélkül aláírtak.
- [28] Az alperes érvelése szerint a felperes a keresetét a 2004-es szóbeli megállapodásra alapította. Ez a megállapodás azonban az Mt. 6.§ (2) bekezdésébe és az Mt. 76.§ (2) bekezdésébe ütközően érvénytelen, továbbá az Mt. 8.§ (1) bekezdése szerint semmis, joghatás kiváltására alkalmatlan, amelyet az eljáró bíróságoknak hivatalból kellett volna figyelembe venni.
- [29] A másodfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg azt is, hogy az emlékeztetőbe foglalt nyilatkozat a munkáltató egyoldalú nyilatkozata volt, minthogy azt nem a munkáltató, hanem a felperes jogelődje és a leendő régióvezető társai készítették, továbbá abban nem található meg a másodfokú bíróság által megállapított munkáltatói egyoldalú jognyilatkozat sem. Az emlékeztető csupán azt tartalmazza, hogy a leendő régióvezetők megfogalmazták kérelmüket havi 800.000 forint személyi alapbér juttatás iránt. Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítélete súlyosan jogsértő, iratellenes és valójában nem létező, valótlan ténymegállapításokon alapul. Mindezekből következően a törvényszék jogszerűen nem juthatott azon következtetésre, hogy a 2004. december 22-ei egyeztetésen a felperes által állított prémiumfeltétel az alperes egyoldalú jognyilatkozata alapján keletkezett.
- [30] Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértően következtetett arra is, hogy a 2004. december 22-ei megbeszélésen megkötött szóbeli megállapodás hatálya a megbeszélésen részt nem vevő felperesre is kiterjedt. A törvényszék ennek indokát a felperes és a többi régióvezető munkaszerződésének azonosságára

alapította, amely azonban iratellenes megállapítás, mivel a felperes munkaszerződésében magasabb összegű személyi alapbér szerepelt. A törvényszék jogerős ítélete nem tartalmaz jogszabályi hivatkozást arra nézve, hogy a megállapodás hatálya miként terjedhetett ki az egyeztetésen részt nem vevő felperesre.

- [31] Az alperes érvelése szerint továbbá a felperes igénye az Mt. 7. § (3) bekezdése, továbbá az EBH.2011.2335. számú elvi határozat I. és II. bekezdései alapján elévült. Álláspontja szerint a felperesnek a 2006. szeptember 1-jétől hatályos munkaszerződés módosítást az Mt. 7. § (3) bekezdése alapján 30 napon belül, de legkésőbb 6 hónapon belül meg kellett volna támadnia, ha abban a feltevésben volt, hogy vele havi 800.000 forintos jövedelemre kötöttek szerződést, mivel a szerződés nem tartalmazta, hogy a prémiuma havi 360.000 forint, továbbá azt sem, hogy a prémium kifizetésének az a feltétele, hogy a négy régiónak az adott tárgyévben együttesen veszteségmentesnek kell lennie. A felperes azonban az Mt. 7. § (3) bekezdése szerinti határidőn belül igényt nem terjesztett elő, ezért igénye elévült.
- [32] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.
- [33] Álláspontja szerint az alapperben becsatolt okiratok és a meghallgatott független és elfogulatlan tanúk vallomása megerősítette a felperes és társai azon állítását, hogy 2004. december 22-én szóban megállapodtak abban, hogy a régióvezetők az alapbéren felül prémiumra jogosultak. A 2004. december 22-ei egyeztetést követően a munkaszerződést az alperes foglalta írásba, amely tartalmazta, hogy a régióvezetők az alperes prémium szabályzata alapján jogosultak prémiumra. A munkáltató azonban a megállapodás tartalmát elmulasztotta írásba foglalni, amely mulasztás a következetes bírói gyakorlat alapján nem róható a munkavállalók terhére. A munkaszerződésben foglalt prémium szabályzat kidolgozása a munkáltató feladata és kötelezettsége lett volna. Az, hogy a munkaszerződésben foglaltaknál részletesebb feladat meghatározás nem került kidolgozásra, a bírói gyakorlat szerint szintén a munkáltató terhére esik.
- [34] A felperes érvelése szerint ..., valamint ... tanúvallomása is alátámasztotta, hogy az alperes a felperest változatlan feltételekkel és munkaszerződés mellett alkalmazta, munkaszerződése szó szerinti egyezőséget mutat a másik három régióvezető munkaszerződésével.
- [35] Az alapperben rendelkezésre bocsátott okiratok alapján bizonyított, hogy a felperes követelése a folyamatos felszólításokra tekintettel nem évült el.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.
- [37] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az Mt.8.§(1) bekezdésének megjelölésével megalapozatlanul hivatkozott a felperes igényének elévülésére. A hivatkozott rendelkezés a megállapodások

érvénytelenségére - megtámadhatóságára avagy semmisségére -, és a megtámadási határidőre tartalmaz rendelkezést, míg az igényérvényesítés általános elévülési idejét az Mt. 11.§-a szabályozza. Az eljáró bíróságok ítéletük indokolásában helytállóan állapították meg, hogy a felperes az igényét az elévülési határidőn belül érvényesítette, mivel a felek közötti levélváltások és a prémium megfizetése tárgyában folytatott egyeztetések az Mt. 11. § (4) bekezdése szerint a három éves elévülési időt megszakították.

[38] A felek által nem vitatott tényállás alapján 2004. december 22-én a leendő régióvezetők - ..., ..., ... és ... - valamint az alperes képviselői között egyeztető tárgyalásra került sor a 2005. január 1-jétől hatályos munkaszerződésük tartalmi elemei vonatkozásában. A felperes a keresetét az ezen egyeztetésről hét évvel később írásba foglalt emlékeztetőben szereplő megállapodásra alapította. Minthogy a felperes a megbeszélésen nem vett részt, az alperessel nem állapodott meg, e tárgyalás eredménye a 2006. szeptember 1-től régióvezetői munkakörre szóló munkaszerződését nem érinthette. A perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján elsődlegesen azt kellett bizonyítania, hogy az akkor megkötött megállapodás hatálya valamennyi későbbi régióvezetőre, így reá is kiterjedt.

[39] Az eljáró bíróságok e körben ítéletüket eltérően indokolták. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes munkaszerződése a prémiumszabályzat visszavonása után keletkezett, ennek ellenére tartalmazta a prémium fizetését, így annak alapja csak a megállapodás lehetett. A törvényszék a jogerős ítéletében a régióvezetők és a felperes munkaszerződésének szó szerinti egyezőségére és arra hivatkozott, hogy a felperes az egyeztetésen résztvevő ... munkakörét vette át, így díjazása körében is az emlékeztetőben foglaltak az irányadók.

[40] A munkaviszony a munkáltató és a munkavállaló által megkötött egyedi munkaszerződéssel jön létre. A felek a munkaszerződés tartalmi elemeit - a törvény kötelező rendelkezéseinek figyelembe vétele mellett - szabadon állapítják meg. Egy adott munkakörre megkötött munkaszerződés tartalma mindig a felek alkujának eredménye, amelyet számtalan tényező - többek között a gazdasági és munkaerő-piaci helyzet, a munkáltató teljesítőképessége és a munkavállaló szakképzettsége, gyakorlata - határoz meg. Ebből következően nincs akadálya annak, hogy az egyenlő bánásmód követelményének megtartása mellett a felek ugyanazon munkakör vonatkozásában eltérő feltételekben, adott esetben eltérő díjazásban állapodjanak meg.

[41] Az Mt. 85/A. §-ában foglalt, a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás szabályozásával szemben a munkajog „munkavállalói jogutódlást” nem ismer, ezért a korábbi munkavállaló munkaszerződésében foglaltak, különösen a munkaszerződésben nem szereplő, a felek közötti külön megállapodásban foglalt feltételek nem válnak a leendő munkavállaló munkaszerződésének részévé. Ebből következően a törvényszék a felperes és a többi régióvezető munkaszerződésének - a személyi alapház kivételével való -

azonossága folytán megalapozatlanul következtetett arra, hogy a felperesre a 2004. decemberi egyeztetés eredménye az abban történő részvétele nélkül is kiterjedt. Minthogy a felperes a keresetét kizárólag erre a megállapodásra alapította, annak sem volt jelentősége, hogy a munkaszerződésben szereplő prémiumszabályzat a felperes munkaszerződésének módosításakor hatályban volt-e.

- [42] A felperesre a 2004. decemberében folytatott megbeszélés eredménye, egy esetlegesen létrejött megállapodás hatálya nem terjedt ki, így az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott, a megállapodás semmisségének vizsgálata körében előterjesztett érvelését a Kúria nem vizsgálta.
- [43] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

- [44] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [45] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. november 28.

. Stark Marianna a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző